

Bylo jí sedmnáct

Zelenáči Mirka Hoffmanna

v **C**

originál je v (D-dur)

intro **F C G C**

C

Začlo to v pondělí, já vyjel ven,

G F C

od mojí garáže pár bloků jen.

Zahlídnu zjevení snad je to klam,

F G C

snad je to archanděl sám.

C G

Stojí tam opodál holka jak rtuť,

C

má nohy štíhlý a báječnou hrud'

C7 F

Ale já rukou máv, řek jsem si nic,

C G C C F C G C

bylo jí sedmnáct, mě třikrát víc.

Další den, v úterý, v ten samej čas,

stála tam znovu a já jenom žas.

Kývla jen rukou já na místě stál,

spolu pak jeli jsme dál.

Povídá "šofére vzdávám ti dík,

že jsi mi nabídnul svůj dostavník."

Na tvář mě políbí, ale já nic,

bylo jí sedmnáct mě třikrát víc.

Ve středu, ve čtvrtek v ten samej čas,

brzdím a dveře ji otvírám zas.

Sukně má den co den, čím dál, tím víc,

kůži jak bronzovou plyš.

V pátek při loučení vypíná hrud',

líbej mě šofére, jestli máš chuť.

Přemáhám touhu, když říkám si nic,

bylo jí sedmnáct mě třikrát víc.

V sobotu nepřišla a já nejsem mnich,

tak navštívím dům, v kterým sídlí prej hřích.

Stála tam u baru, jak anděl sám,

v rouchu těch prodejnejch dam.

šeptá mi: "šofére vítám tě pojd',

mám krásnej budoár, budu tvá choť."

Já poznal rád než jsem stačil si říct,

že je jí sedmnáct mě třikrát víc.